

GORENJEV

Političen in gospodarski list.

Izhaja vsako soboto zvečer. — Stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za druge države stane K 5'60. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje za petit-vrsto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat primeren popust. Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši št. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Most do Adrije.

Gospodstvo od Severnega do Jadranskega morja, to je geslo Nemcev. Slovenske dežele so tisti del, ki se ni premosten. Toda nemška samogoltnost upa, da bo nemški most do Adrije kmalu dodelan.

V kratkem bo otvorjena nova alpska železnica, in Nemci se bodo vsipali kot lačne kobilice v naše dežele. Komaj so začeli graditi novo železnico, že so se oglasili čuki na nemških hrastih, in prerokovali konec slovanskemu življu. In čim bolj se bliža čas otvoritve, tem bolj se glasi skovikanje teh mrtvaških tic. Drzno zahtevajo nazaj, kar je «bilo že prej njihova posest». V koru nemških slavofagov čujemo pa tudi glasove nemških sodeželanov.

To nam dokazuje neki spis v «Deutsche Alpenzeitung». Neki Baumgartner iz Monakovega popisuje tu v «Kreuz in Quer» potovanje po slovenskih deželah. Naslov je prav primeren, zakaj ves spis je precej «kreuz und quer». Vseh napak mu pač ne moremo popraviti, hočemo navesti le nekatere debelejšje. Podkorenska Sava (Dolinka) mu je ista kakor Savica, katero prestavi s «kleine Sau». Pouči nas je tudi, da leži Bohinjsko jezero ob Karavankah in Kamniskih planinah. Tudi nas je ta mož šele naučil imena naših gor. Tekmeča mo-

gočnega Triglava smo vedno imenovali Skrlatica in Suhl plaz. Baumgartner je moral priti iz Monakovega, da je dognal, da moramo pisati «Scerlatika in Sutni Plag». Tega mu pač ne moremo zameriti. Zakaj Nemcu je malenkost, prelivali jezera iz ene doline v drugo, in spakedranje krajevnih imen mu je že prislo popolnoma v meso in kri. Toda, kar se pa tiče etnografskih in zgodovinskih opazk, izkuša nas Baumgartner prepričati, da je velik učenjak. Kot zgodovinar nam priznava, da so posedli Slovenci že ob preseljevanju narodov sedanje slovenske dežele, obenem pa bije na svoje velikonemške prsi in trobi v svet, da so se kmalu ponemčili. Hiše, narodna noša, domača umetnost, celo znamenja ob potu mu kažejo, da je tu nekaj vladal nemški vpliv in nemški živelj. Krajevna imena, kakor Birnbaum, Lengenfeld, Assling, Kronau i. t. d., ga popolnoma prepričajo, da je tod stanovalo nekaj nemško prebivalstvo, katero se je časoma poslovenilo. «Mi vidimo torej, kliče mož, da prizadevanje utrditi nemški vpliv tam, kjer bi ne smel potrebovati podpore, ni prazno. Dovršitev novih železnic bo pripeljala Kranjski mnogo tujcev; večinoma bodo pristasi nemškega planinstva, katero bo mnogo storilo za ojačenje nemštva.» Baumgartnerju se pri teh mislih odpre krasen razgled v bodočnost. Mi pa komaj

čakamo, da se izpolnijo njegove želje; vsaj upamo, da bodo njihovo «kulturo» oblizale tudi naše krave. Možu so se namreč na potu v Rožico jako zamerile, ker ga niso prijazno vsprejele. Toda šalo na stran!

Baumgartnerjev spis in drugi članki te vrste nam kažejo, da mislijo Nemci, da so z novimi alpskimi železnicami že postavljeni stebri nemškega mostu. Mostnice pa namestavajo naši Nemci s svojimi brati iz «rajha» kmalu položiti. Veliko pomoč pričakujejo od nemške alpinizma. Postaviti jim moramo nasproti slovensko turistiko. Zato ne smemo smatrati «Slovenskega planinskega društva» več za golo športno društvo, marveč za močan branik v obrambi slovenstva. Veliko je že storilo to društvo za slovenski značaj naših planinskih krajev in s tem postavilo močan jez nemškemu alpinizmu. Brezobzirno naj nastopa proti sekecijam nemškega planinskega društva na slovenskih tleh. Ko se je pred leti zgradila koča na Kredarici, je pozvala berolinska sekcija nemškega planinskega društva vse planince, naj pridno zahajajo v naše kraje in obiskujejo edino le nemške kočje. Tako se obnašajo nemški gostje na naših tleh. In mi naj imamo nanje še kake ozire? Boj nemški pohlepnosti na vsej črti, mora biti geslo vsakega zavednega Slovenca. O. U.

PODLISTEK.

Prva ljubezen.

Takrat je bila Anka še čisto mlada: petnajst, šestnajst, morda sedemnajst let je imela. Drobna je bila in majhna; ozko, suho telesce je pokrivalo kratko krilce z velikimi rožami in pisana ozka jopica s širokimi belimi rokavi. Obraz je bil bel, nežen, kakor da bi ga solnce še nikoli ne bilo obsijalo, oči velike, temne, sanjave . . .

V mestu pri gospej Oblakovi se je učila šivati. Mati je tako hotela, da pride izpod nog — da se kaj nauči . . . In Anka je šla rada . . .

Šest jih je bilo — vse mlade, žive, razposajene. Zjutraj, kadar so prihajale in zvečer, ko so odhajale, so vpile po stopnicah, da jih je bila polna vsa hiša. Gospa Oblakova

jim je večkrat zabičevala, naj hodijo mirno po stopnicah ter naj nikar tako ne vpijejo. Toda vse prigovarjanje gospe Oblakove je bilo zaman; če so bile vse mirne — Anka gotovo ne.

Anka je sedela prav pri oknu, tako da je videla na cesto. Mimo je prihajal večkrat nek student z dolgimi, črnimi lasmi. Bil je iz tiste vasi kakor Anka in pri hiši se je reklo: pri Mihčevih. Poznala sta se — kaj bi se tudi ne: oba sta bila iz ene in iste vasi in skoro soseda. Če jo je srečal na cesti, se je odkril in Anka je zardela do ušes — ali pogledala ga ni. Neka sladka opojnost jo je obsla, kadar ga je srečala in ko je bila že daleč, se je ozrla napol, če morda ne gleda za njo . . . In takrat se je zgodilo, da je okusila Anka prvo slast — slast prve ljubezni . . .

Mlad, močan fant je bil tisti student, skoro za dve glavi večji od Anke; imel je kakih dvajset let. V obraz je bil rjav, poln,

skoro prepoln in svetle oči so gledale veselo v svet.

Kadar je bila Anka pri njem, jo je obsla neka nepopisna sladkost in če je slučajno povzdignila svoje oči ter pogledala v njegove, je zaplala kri po njenih žilah in na njenih licih se je prikazala lahka rdečica . . . Poslušala je molče, kadar ji je pravil o ljubezni in če jo je slučajno prijel za roko ter jo objel, ni se mu branila . . .

Nek večer jo je spremljal proti domu. Hodila sta najdaljšo pot — počasi, zelo počasi; mudilo se jima ni nikamor.

«Anka, ali te je strah?»

«Ne, ni me strah . . .»

Sedla sta na klop, ki je bila ob poti. Noč je legla in mesec je sijal jasno skozi vejevje. Slišalo se je zamolklo šumenje bližnje vode in slišalo se je slavčevo petje. Njegov glas pa je bil mehak, skrivnosten, miren . . .

Privil jo je nalahko k sebi, tako da se je dotikalo njeno vroče lice njegove rame.

Ljudski prijatelji.

(Dopis.)

iz šenčurske okolice.

Dovolj dolgo so nas naši puhloglavi, sebični, sovražni in hudobno zabiti prijatelji ter osrečevalci vodili za nos. Ustanovili so nam hranilnico in posojilnico, seveda klerikalen zavod, ki nima drugega namena kakor delati na to, da postanejo dolžniki popolnoma odvisni od par sebičnih komandantov. Naša okolica je zadolžena, le s težavo rijemo vedno starimi razmerami naprej in si ne moremo pomagati nikamor. Truden in sestradan voliček ne pobode svojega gonjača. To so izpredeli naši leni, hudobni in nikdar siti gospodje in so jo iztuhtali. S hranilnico jih potegnemo, s posojilnico jih privežemo in zadržnemo. Povsod se rabi nekaj kimavcev, pravzaprav farskih hlapcev, ki so pripravljeni škodovati in, če far tako zahteva, tudi ugonobiti svojega sotrpina-kmeta. Kmet vedno potrebuje posebno med letom denarja, katerega ima samo enkrat na leto, to je ob novini. Ker smo vsi revni, ne moremo si pomagati med seboj, za to se zatekamo pri posojilnicah, ki so res velikega pomena za pomoč potrebnim, če svoje pomoči ne izrabljajo v umazane, sebične in strankarske namene. Lahko trdim, da so hranilnice in posojilnice, po Rafajznovem načinu ustanovljene po farovžih, edino v namen, da zaslužijo in spravijo kmete v farsko odvisnost. Kmet se boji gospoda, ker pripisuje njegovim žegnom vse mogoče skrivnosti in coprnije, še bolj se ga pa boji, če je tudi njegov dolžnik.

Seveda caplja tak odvisen in nesamostojen farski, oziroma farske hranilnice dolžnik za njim kakor medved za svojim gonjačem. Včasih sicer malo zagode, toda farganjač napne povodec, rinka v nosu povzroči občutne bolečine in kmet-medved caplja pohlevno naprej. Gorje mu pa, ko bi se hotel otresti svojega črnega gonjača ali celo drugače delati kako on zahteva, gorje mu tedaj. Bič zvizga po izsušeni koži, kremplji se mu priskakajo in če le ni drugače, razmesari in razmrcvari ga tako, da je za vedno neskladljiv. —

V šenčurju imajo farji hranilnico in posojilnico. Lahko rečemo, da jo imajo farji, ker je vedno od ustanovitve sem vsako-

kratni kaplan tudi predsednik. Zraven lepšega ima seveda nekaj odbornikov, bolje rečeno ponižnih dolžnikov, ki so slepo orodje v rokah predsednika-kaplana in odbornika-župnika. Kako bi se tudi upali tako zavezani odborniki, kakor so gospod Matija Vidmar, Jožef Kristanc, Aleš Vidmar in drugi, ugovarjati gospodovi volji. Če bi si kdo tudi predrznil le malo zagodrnjati, takoj se ga stori neskladljivega. — Kakšen namen in pomen ima ta hranilnica, se je najbolje pokazalo pri zadnjih občinskih volitvah šenčurskih. Pred volitvami so jih gonili na volišče s peklom in hudičem, namigavali pa tudi na dolg pri hranilnici. Čuditi se moramo, kako so mogli nekateri dolžniki farske posojilnice iti na volišče in voliti po prepričanju neodvisno. — Vsa čast jim! Posledice pa niso izostale. «Farja ubij ali ga pa pusti pri miru!» pravi star pregovor. Predsednik posojilnice, hinavsko potuhnjeni kaplan Kmet je odredil, da se iztirjajo in iztožijo vsa posojila od dolžnikov, ki niso volili na farsko komando. Iztirjanje se je že pričelo in že je dobilo napoved čez 30 dolžnikov. Čujte in strnite, sedaj za kmeta v najneugodnejšem letnem času, ko nima nikjer vzeti denarja, ko nima niti za sol, se mu brezobzirno napoveduje dolg, samo da se nasiti farsko sovraštvo. Dalje prih.

Kmečki pogovori.

Naša samopomoč.

Piše F. K.

I.

Ne mislite, da sem jaz vrag vedi, kako premožen, varčen, vzgleden in posnemanja vreden kmetovalec. Ne! Kmet sem, kakor po večini tudi vi, zadolžen in nesamostojen ter si pri najboljši volji ne morem pomagati do blagostanja in samostojnosti. — Res mi pridejo semtertja pametne misli in lepi načrti, kakor Ribničanu, ki je našel jajce; toda kaj mi pomagajo, ker jih uresničiti ne morem. Prvič je kriva temu nesamostojnost in kup dolga, drugič omahljivost, ali kakor se pravi, pri prvem poskusu ali izgubi ali nesreči zleze človeku srce v hlače, potem pa zopet rije po starem naprej od dne do dne stareji in nezmožnejši. Na kmeta vpliva vse, izkorišča ga vsak, kdor je pametnejši kakor on, derejo ga

brnila, ko jo je vedno krepkeje, vedno strastneje pritiskal nase. Mrla je v njegovem objemu in ko je zacutila na svojih licih njegovo sapo, se je stresla, toda braniti se ni mogla — vse moči so jo zapustile . . . Strmela je srepo, brez izraza v daljavo . . .

Mesec je stal že visoko na nebu in čarobno je odseval izpod zvezdnatega neba. Slavec pa je še vedno pel z mehkim, globokim glasom . . .

Na jesen je slo. Fantje so sli k vojakom in med njimi tudi Mihčev študent. Prej ta večer je bila zbrana vsa vaška mladež v gostilni, kjer se je plesalo in prepevalo in veselo fantovsko petje se je razlegalo daleč po vasi.

Tudi Anki je prislo na uho to petje; zabolelo jo je, kakor bi ji kdo zasadil oster nož v srce . . . Ležala je v postelji, poleg sebe pa je imela malega sinčka. Srepo je zrla v strop in razne misli so ji rojile v

vsii stanovi kar od kraja. Od najzanikrejšega farja do najvišjih dostojanstvenikov, od vaškega pastirja do najzabitejšega aristokrata od zadnjega pisarja do dvornega advokata je kmet pes, katerega bacne lahko vsak, kdor ima ravno čas. Ponižno in topo kakor svete Eme kremža se drži in lovi in prenaša udarce ter krivi hrbet pod neznosno težo. — Koliko farjev se pita v farovžih na račun nasih žuljev, koliko drugih takih gospodov se gosti pri penečem šampanjcu, koliko sitih postopačev dremlje v mehkih naslonjačih, dočim kmet, bučela, trpin truden znaša tem trotom strd . . .

Sramota.

In koliko nesebičnih, požrtvovalnih prijateljev, skrbnikov, zastopnikov in drugih belih in črnih pomagačev imamo, ki z vsemi silami skrbe za to, da se nam ne godi bogsigavedi kako dobro. Skrbe za nas, da se moramo plaziti krog njih po pasje ponižno. In tako ponižne nas lahko ovijajo krog debelih, z dragimi prstani obloženih prstov, stiskajo in prešajo nas kakor tepke tako dolgo, da dá tako razmrcvarjeno, razdvojeno bitje še zadnji, količkaj vredni življenski sok. —

Ni čudo tedaj, da smo pod takimi skelečimi razmerami topi, indiferentni, plašljivi, sramotno ponižni, brez eneržije in lastne volje, usmiljenja vredni berači.

Razstavi v Londonu in Milanu.

Po inicijativi nižjeavstrijskega obrtnega društva na Dunaju se je z materijalno podporo naše vlade priredila v Londonu avstrijska razstava, ki bo trajala od maja do novembra t. l. Naloga te razstave je v prvi vrsti ta, da pospešuje izvoz avstrijskih industrijskih izdelkov na Anglesko. Kakor znano, je Angleska edina dežela, ki nima carine na večino uvoznih predmetov. Razstavljeni so avstrijski izdelki industrije, obrta, lepih umetnosti in poljedelstva, daje v podobah in tisku izborna dela na znanstvenem in kulturnem polju ter naravne lepote avstrijskih dežel. Z razstavo se hoče anglesko in mednarodno občinstvo v posebni meri opozoriti na našo državo ter z oživiljenjem tujkega prometa indirektno vplivati na kupčijske zveze z inozemstvom. Če se je s Kranjskega udeležila kaka tvrdka s svojimi izdelki, nam ni znano,

glavi . . . Spomnila se je tistega večera in spomnila se je slavčevega petja . . . In usiljevalo se ji je vprašanje: «Čemu je bilo tega treba? . . . In vendar jaz . . . jaz . . . nisem kriva! . . .»

Mati pa je jokala in tarnala: «To imaš, neposlušna hči! . . . Res, lepo veselje dela s ti meni! . . . Oh, saj pravim, kaj takega mi greš storiti! . . .»

Na vasi pa se je začulo fantovsko petje in se je vedno bolj bližalo; že je bilo razločiti posamezne glasove. Anka je spoznala njegov glas — vedela je, da je tisti mehki, toplo zveneči glas njegov.

«Oj, zdaj gremó, oj, zdaj gremó, nazaj nas več ne bo . . .»

Juh! juh! ju-u-u-h!

Tako je odmevalo fantovsko petje pod oknom gredeč in dalje po vasi in še daleč tam izven vasi . . .

Juh! juh!

Ni se mu branila — stisnila se je k njemu s trepetajočim telesom . . . Udana mu je bila z dušo in telesom in ga je ljubila s tisto sanjarsko ljubeznijo, ki zatre oči z rožnatim pajčalonom in objame dušo, kakor z dvema sladkima, belima rokama . . . Poleg njega ji je bilo čudno prijetno in brezbrizno se je vdajala sladkemu čuvstvu, ki ga je vzbujala njegova bližina . . .

«Anka, ali te je strah?»

«Ne, ni me strah . . .»

Pomaknil se je nekoliko bližje k njej. Boljinbolj mu je žarel obraz in iz oči mu je švigal plamen, ki je pričal o njegovi razburjenosti . . . Privil jo je k sebi in ji je pritisnil gorak poljub na žareči ustnici.

Anka se ni umaknila; vztrepetala je . . . Prsi so se ji dvigale močno in v tem trenutku je občutila vso nepopisno sladkost njegovega poljuba . . . Sladka, razkošna groza jo je izpreletela — zadržela je po celem životu . . . Slonela je na njegovih prsih in se mu ni

toda da je Kranjska s svojimi naravnimi krasotami v slikah in umetniških izdelkih naših najboljših umetnikov zastopana, to pa vemo. Na razstavi sta rezervirani dve dvorani za potovalno avstrijsko razstavo, ki naj bi po slikah, fotografijah, kipih itd. pokazala angleškemu občinstvu najlepše kraje naše države ter tako privabila angleške turisti v avstrijska letovišča. Deželna zveza za pospeševanje prometa tujcev na Kranjskem se je te razstave udeležila v veliki meri ter mnogo žrtvovala, da pridejo krasote in zanimivosti naše dežele do veljave. Razstavila je tri velike oljnaté slike slikarja Grohnerja, predstavljajoče Postojnsko jamo, Ljubljano ter Triglavsko pogorje, dalje dva kipa Kranjca in Kranjice v narodni noši, ki ju je izdelal kipar Berneker. Dalje se je razstavilo veliko fotografij najlepših kranjskih krajev in v angleških časopisov se je objavilo mnogo člankov, ki opisujejo Kranjsko ter opozarjajo turiste na njene naravne krasote. Na razstavi je videti tudi več kapnikov Postojnske jame. Jako dobro bi bilo, ko bi razstavljene stvari privabile bogate angleške turisti v naše kraje, kajti s tem bi Kranjska mnogo pridobila na ugledu in korist tega bi imeli tudi trgovci in obrtniki. — Tudi mednarodna razstava v Milanu je za Kranjsko deželo velike važnosti, ker smo takorekoč mejasi Italije in gre naš izvoz po večini v to državo. Te razstave se je udeležilo več kranjskih tvrdk in se je v trgovinskem ministristvu ustanovila nalašč v ta namen posebna pisarna za Milansko razstavo, oziroma se je osnoval specialni odbor v nižjeavstrijski trgovski in obrtniški zbornici. Z ozirom na tujski promet je naša dežela tudi častno zastopana po velikih fotografijah oziroma slikah ter po kapnikih Postojnske jame. Kakor smo že omenili v našem listu, se je z ustanovitvijo deželne zveze za pospeševanje prometa tujcev veliko doseglo in napredujemo vsaj v tem oziru, da se inozemci seznanjajo z lepotami naše dežele in ako bodo take razstave privabile tujce v naše kraje, bo to koristilo splošnemu blagostanju. T. V.

Dopisi.

Iz Selca. Naše bralno in pevsko društvo dela klerikalcem silne preglavice. Zato je izkušajo seveda ugonobiti. Ko je od tam odšel učitelj g. Grmek, ki je bil vnet za to društvo, so začeli klerikalci vriskati veselja, češ, da bo društvo po njegovem odhodu takoj razpadlo. A zmotili so se nekoliko možje katoliški. Po Grmekovem odhodu je bilo društvo res nekaj časa brez pevovodja; kmalu pa se je začel

Deset let sokolskega življenja.

Ob desetletnici Sokola v Kranju.

Dalje.

1898. — Dne 16. januarja je volil občni zbor sledeči odbor: starosta Ciril Pirc, podstarosta Avgust Drukar, tajnik Janko Sajovic, blagajnik Ivan Jagodic, četovodja Janko Polak, Janko Engelman, Vinko Majdič, Ivan Rakovec, Ivan Valentič. — Glede telovadnice se je vložila po posredovanju občinskega zastopa kranjskega nova prošnja na c. kr. deželni šolski svet za prepustitev gimnazijske telovadnice, a brez vspaha, tudi z g. V. Omeršetom so se pričela nova pogajanja, a za enkrat brez zaključka. Novo orodje: dve blazini, roček s 30 kg s privijalnimi ploščami po 2½ kg do 70 kg, 2 ročka po 10 kg. Društvo je priredilo in se udeležilo: III. članski večer 17. februarja, II. pešizlet v Šenčur (10 km) z javno telovadbo (proste vaje, drog,

zanimati zanje organist g. Uranič, ki že 10 let neumorno deluje na pevskem polju. Da ima društvo izbornega pevovodja, izpričuje ineniten uspeh, ki ga je bilo društvo deželno ob priliki izleta 14. t. m. k sv. Joštu. Društvo je pelo tako lepo, da ga ljudje niso mogli dovolj prehaliti. Ker je pa g. Uranič napredenjak, je župniku Tomažu Rožniku trn v peti. Seveda si Rožnik zastoj prizadeva, da bi Uranič tako plesal, kot on hoče, kakor se mu nikoli ne bo izpolnila želja, da bi dobil g. Moreta, župnika v Bukovšici, pod svojo komando. Ker je tudi učitelj g. Jeglič vnet podpiratelj gori imenovanega društva, bo to kar najlepše uspevalo, kakor je doslej, in naj klerikalci rujejo proti njemu, kakor jim drago.

Loške novice.

— Goljufica Marija Kenda, o kateri smo že poročali, je bila pri tukajšnjem sodišču obsojena na osem tednov težke ječe, poostrene vsaki teden s postom.

— Pretep. 24letni Janez Bergant, 25letni Juri Bergant in 26letni Ignacij Tusek, vsi iz Štirpnika, občina Selca, so se jeli v neki gostilni z dvema zidarjema prepirati. Nastal je pretep; posledica je bila, da sta omenjena zidarja težko telesno poškodovana. Zgoraj imenovane fante so orožniki izročili tukajšnjemu sodišču.

— Smrtnonevarno se je ranil 20. t. m. 38letni Janez Oblak iz Suše pri Škofji Loki vsled prepira s svojo ženo. Prepeljali so ga potem, ko je prejel prvo zdravniško pomoč, v deželno bolnišnico. Upati je, po zdravniškem izreku, da v teku treh tednov okreva. (O tem smo prejeli tudi iz druge roke poročilo, ki je natisnjeno med «novičarjem».)

— Obrtno-nadaljevalna šola v Škofji Loki je sklenila svoje šolsko leto 27. aprila z razdelitvijo izkazov, oziroma izpričeval. Ker je bilo med šolskim letom nekaj učencev oproščenih, nekaj pa se jih je preselilo, ostalo je koncem leta 50. Šolski obisk je bil do malih izjem prav reden. Uspehi so bili prav povoljni, tako v I. in II. letniku. Težava so v pripravljalnem tečajem, kamor vstopi mnogo analfabetov, (fantje s hribov), ali pa z jako pomanjkljivo predizobrazbo. Poučevali so trije svetni učitelji in gosp. župnik Avgustin Sinkovec kot veroučitelj. Voditelj g. Franc Pápa, poučeval je risanje v I. in II. letniku. Učitelj g. Friderik Kramer je imel jezikovni nauk v pripravljalnem tečaju, obrtno spisje v I. in II. letniku ter obrtno knjigovodstvo v II. letniku. Učitelj g. Jožef Svetlič poučeval je risanje v

pripravljalnem tečaju in obrtno računstvo v vseh oddelkih.

— Šolskemu odboru načeljuje župan g. notar Niko Lenček. Obrtno nadaljevalna šola, ki je obvezna za vse rokodelske učence iz Škofje Loke, vzdrževala se je s prispevki c. kr. naučnega ministristva, deželnega odbora kranjskega, trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani, kranjske hranilnice, škofje-loške mestne občine, cesar Franc Jožefove ustanove za kranjske obrtne nadaljevalnice; po 1 K so prispevali rokodelski učenci kot vpisnino. Šolsko leto 1906/1907 se prične v nedeljo 1. oktobra 1906 ter traja do konec aprila 1907.

— Prememba posesti. Hišo g. Ivana Malija v Škofji Loki na glavnem trgu je kupil g. M. Žigon za 34.000 K.

Radovljiske novice.

— Posojilnica v Radovljici izkazuje v svojem računskem sklepu za petnajsto upravno leto 1905 podatke, ki dokazujejo, kako vstrajno napreduje ta, za radovljjski okraj tako važni zavod pod svojim spretnim načelstvom. Denarni promet je znašal v preteklem letu K 3,216,489-55. Hranilne vloge, ki so znašale koncem l. 1904 K 1,765,424-55, so se pomnožile lansko leto tako, da znašajo koncem l. 1905 K 1,877,859-21. Vseh posojil je bilo koncem preteklega leta K 1,282,874-02. Kakor vsako leto, tako se je tudi sedaj po sklepu občnega zbora z dne 1. marca 1906 razdelile od čistega dobička večje svote za dobrodnele namene. Gasilnim društvom v radovljjskem okraju se je izplačalo 360 K podpore, šolskemu vrtu na Breznici 30 K, vodovodnemu odseku v Radovljici 500 K, pogorščem v Ratečah 200 K, dijaski kuhinji v Kranju 50 K, slovenski soli v Št. Jakobu v Rečni dolini 100 K, ljudski knjižnici v Radovljici 30 K, obrtni zadrugi na Bledu za razstavo vajenskih del 50 K. Rezervni zaklad je narastel v preteklem letu na K 66,277-89. Dva za zgodovino društva velevažna sklepa je storil odbor v preteklem letu. Na Jesenicah se je ustanovila podružnica, ki gotovo postane najvažnejšega gospodarskega pomena za vso zgornjo savsko dolino in bo, če Bog da, razširila po otvoritvi nove železnice v kratkem svoj delokrog tudi na slovenski Rož na Koroškem. Dalje se zida velika dvonadstropna društvena hiša, ki ne bo le za posojilnično uradovanje velike važnosti, ampak tudi kot monumentalna stavba v kras vsemu radovljjskemu mestu.

— Premesčenje. Tukajšnji davčni praktikant gosp. Albert Primec je preme-

bradlja), 14. in 15. avgusta udeležba pri slavnosti idrijskega Sokola (proste vaje, vaje s palicami, drog, konj). Odbor je imel 16 sej. Obnovil je večinoma že stare sklepe, zanimiv je le opomin, ki ga je dobil četovodja v seji z dne 2. septembra, ki slove: «Pri javnih nastopih, posebno pri zadnjem javnem nastopu, ko so visokošolci posetili naše mesto, opazalo se je, da so na pokopališču uhajali posamični člani iz vrste ter se nespodobno vedli, kadili, smejali se i. t. d., bratu četovodji naj se izreče zato opomin in pa naloga, da se v prihodnje ne primeri več kaj takega in da imajo člani, ako so v vrsti, ostati v vrsti in se ne ganiti iz nje.» Sploh je bila po odhodu Al. Puharja disciplina slabša, članstvo pa bolj uporljivo napram četovodji. Leto je preteklo brez napredka, bilo je leto stagnacije.

1899. — Dne 14. januarja je bil izvoljen na občnem zboru sledeči odbor: starosta Ciril Pirc, podstarosta Ivan Rakovec, tajnik Janko Sajovic, blagajnik Ivan Jagodic, četovodja Janko Polak, Janko Engelman, Jakob

Killer, Vinko Majdič, Ivan Valentič. — Telovadnica je ostala stara, dasi se je odbor dogovarjal z bratom P. Mayrjem; novo orodje: drog iz papir-macheja in krogi. Društvo je priredilo in se udeležilo: III. članski večer dne 5. marca, III. pešizlet dne 11. majnika na Sv. Jošt (864 m), dne 16. julija skupni izlet kranjskih društev v Podbrezje (peš 9 km), 23. istega meseca udeležba pri blagoslovljenj zastave slov. bralnega društva v Trziču z javno telovadbo (proste vaje, bradlja, drog). IV. pešizlet dne 10. septembra na Kokrico, IV. članski večer dne 23. septembra. Odbor je imel 12 sej. Bile so še vedno in vedno tožbe o slabem, nerednem obisku telovadbe, o nesokolskem obnašanju bratov; in odbor je bil primoran več bratov strogo karati. Vodstvo pri telovadbi je bilo še vedno precej pomankljivo, dasi so bili javni nastopi precej dobri. Zanimivo je, ako omenimo, da društveni odbor ni prenesel nobene kritike, tako da čitamo v poročilu o izletu v Podbrezje (IX. seja 31./VII.): «Radi

ščen v Višnjo goro, na njegovo mesto je prišel c. kr. davčni praktikant gosp. R. Petraček.

— Volitve v cestni odbor radovljjski je razveljavila deželna vlada po preteku enega leta, odkar so se vršile.

— Ura na cerkvenem zvoniku se je v zadnjem času popolnoma sprla s časom. Kaže, kakor se ji poljubi, bije pa vedno nekoliko več, kakor je treba. Ali bi ne bilo umestno popraviti to edino javno uro v mestu? Tudi bi bilo želeto, da se napravi na hranilničnem poslopju projektirana ura, s čemur bi se zlasti ustreglo osebam, ki imajo opraviti v nasproti stoječi sodnji.

— Stari šolski vrt je zopet prišel na vrsto v zadnji seji okrajnega šolskega sveta. Večina zopet ni potrdila prodaje zdravstvenemu zastopu, s čemur je menda vendar zabranjena nevarnost, da bi se na najlepšem koncu mesta, kjer ustaja vila za vilo, zidala holnišnica za — kužne bolezni. Radovljjska občina se je zavezala, da preskrbi v ta namen drug primeren prostor.

Tedenski politični pregled.

Dopolnilna volitev na Štajerskem namesto pokojnega Zičkarja se vrši prihodnji terek. Postavljenih je troje ali še več kandidatov. Klerikalci silijo v ospredje fanatičnega dr. Korošca iz Maribora, neodvisni slovenski volilci kandidirajo ključavničarja Iv. Rebeka iz Celja, nemčurji pa agitirajo za nekega «kmeta» Vračkota. Boj bode vsekakor jako hud.

Delegaciji se skliceta na dan 9. junija t. l. na Dunaj.

Naš državni zbor pravzaprav nič ne dela. Kompromisna pogajanja zaradi volilne reforme ne gredo več naprej, ker Nemci preveč zahtevajo. Zbornica sama bo sedaj razpravljala o novem zakonu za vojaške takse, s katerim se bodo visoko povišale takse onih, ki niso služili pri vojaki. Potem pride na vrsto obrtni zakon, nato zakon o podržavljenju severne železnice. Začetkom junija se izvolijo delegaciji.

Ogrski državni zbor je otvoril cesar minuli terek s prestolnim nagovorom, v katerem je med drugim povedal, da je bil ves spor z Madjari le hudo nesporazumljenje. Seveda vsakdo na Ogrskem ve, da se gre Madjarom za popolno samostojnost Ogrske, kateri pa se cesar protivi. Boj traja še dalje,

dopisa v «Slovenskem Narodu» interpelira brat podstarosta, nakar brat starosta odgovori, da za sedaj, ko je stvar že prešla, ne kaže odgovarjati, da pa je že pri uredništvu preskrbljeno, da v prihodnje ne sprejme takih dopisov. Članek je obsegal samo strokovno oceno javne telovadbe.

1900. — Občni zbor je dne 20. januarja izvolil ves stari odbor. Koncem leta se je odboru posrečilo izpolniti dolgoletno željo telovadcev: Dobili smo novo telovadnico. Med letom se je nabavila dvoperesna prožna deska, 15 parov ročkov à 2½ kg ter vrv. Pomembno je v tem letu tudi razvitje društvene zastave. Društvo je priredilo in se udeležilo: V. članski večer dne 17. marca, IV. pešizlet na sv. Jošt, 8. julija razvitje društvene zastave z javno telovadbo in komerzom (Sokol iz Ljubljane, Trsta, Celja, Zagreba, Gorice, Novega mesta, Zagorja), 30. septembra otvoritve gasilnega doma v Vogljah z javno telovadbo (bradlja, drog). Najvažnejše med vsem je go-

seyeda ta hip bolj na tihem. Cesar si ni upal stvari zaznamovati s pravo besedo in jo je imenoval «nesporazumljenje». Ogrskemu državnemu zboru se predloži predlog, da se uvede splošna, enaka volilna pravica, da pa se bo pri tem varoval narodni značaj ogrske države, t. j. cesar je zadovoljen, da se uvede splošna, enaka volilna pravica, vendar naj bo tako prirejena, da bo imel tisti narod na Ogrskem, ki ga je komaj polovico po številu, namreč Madjari, pretežno večino mandatov. Cesar pa zato zahteva, da se za vojaške potrebe dovolijo zvišane vsote. — V ogrski državni zbor je prišlo tudi 40 Hrvatov, ki so jih Madjari zelo prijazno pozdravili. Hrvati bodo gotovo složno delali z Madjari, vendar bode prijateljstvo najbrž nehalo, če se bodo kaj zavzeli za zatiranje Slovanov na Ogrskem in če bodo zahtevali, da se preustroji nagodba Hrvatske z Ogrsko tako, da bo Hrvatom prav.

Boji ob črnogorski meji. V vaseh Barice in Stoger se boji med kristjani in turškimi vojaki nadaljujejo. Pregarjani kristjani bežijo z ranjenci v gorovje. Vojaki so vprizorili več grozodejstev; trem ranjenim kristjanom so odrezali glave, podavili so več otrok in onečastili več žen. Turško-črnogorska meja je zaprta ter jo straži vojaški kordon. Črnogorska vlada je zahtevala pri turški vladi, naj takoj naredi zopet red.

Volitve na Francoskem so sedaj končane. Vršile so se namreč še dodatno ožje volitve. Klerikalci so popolnoma poraženi. Ves čas so poprej kričali: ljudstvo bo govorilo. Da, zdaj je govorilo. Izreklo se je za delitev cerkve od države.

Rusko-angleško sporazumljenje je smatrati kot zagotovljeno. Pogajanja, ki so trajala že od jeseni, so končana. Podlaga jim je naslednja: Severni del Perzije pripada ruski interesni sferi, južni del pa angleški, za Afganistan, Tibet in Balkan je določeno prejšnje stanje, glede vzhodne Azije se sporazumljenje vjema z angleško-japonskim sporazumljenjem.

Desetletnica „Gorenjskega Sokola“.

Pretečeno nedeljo je obhajal «Gorenjski Sokol» v Kranju desetletnico svojega obstanka.

tovo nova telovadnica, v kateri se telovadi še sedaj. Društvo je v tem letu v vsakem oziru napredovalo.

1901. — Dne 19. januarja je bil na občnem zboru voljen sledeči odbor: starosta Ciril Pirc, podstarosta Vinko Majdič, tajnik Janko Sajovic, blagajnik Ivan Jagodic, četovodja Janko Polak, Konrad Geiger, Jakob Killer, Ivan Valenčič, Jakob Rant. V prvi polovici si je društvo nabavilo dve novi blazini; priredilo je dne 16. majnika izlet na sv. Jošt, 12. avgust pa je najvažnejši dan v zgodovini gorenjskega Sokola; ta dan je odbor sklenil, «da se ustanovi v uspešnejše napredovanje telovadbe vaditeljski zbor», katerega poslovnik se tudi potrdi. Za načelnika zbora je bil voljen Konrad Geiger, za podnačelnika Rupert Celestina, v zbor pa Fran Ažman, Janko Rozman, Janko Šavnik, Evgen in Janko Sajovic. S tem se je začela prepovedna doba.

Konec prih.

S skromno napovedbo, brez vsake posebne agitacije, brez vsakega hrupa ter v ožjem krogu se je završila ta velepomembna slavnost.

Deset let — deset dolgih let naporega, marljivega dela je minulo! In «Gorenjski Sokol» je lahko ponosen danes, kajti v teh desetih letih je napredoval res veliko. Pokazal nam je pretečeno nedeljo, kaj se lahko doseže z energijo in trdno disciplino. Vsakdo ve, da vsak začetek je težek. Tudi «Gorenjski Sokol» je imel težko stališče — svoječasnno. Boriti se je moral za svoj obstanek, a boril se je z zavestjo, da njegova pot ne ostane prazna, nego, da jih pride še veliko za njim po tej poti. In če pogledamo danes v vrste «Gorenjskega Sokola», vidimo lepo število samih krepkih mladeničev, ki se ne ustrašijo dela, ki jim je sveta stvar sokolska ideja in ki lahko pokažejo krepko in trdo delo sokolsko. . . Kdor vadi svoje roke, kdor krepki in zdravo ohranja svoje telo, ta ž njim krepki tudi svojega duha!

Deset let je minulo! In pretečeno nedeljo je obhajal «Gorenjski Sokol» to redko slavnost popolnoma skromno — v ožjem krogu. S popoldanskim vlakom se je pripeljala deputacija ljubljanskega Sokola, dalje so prišle deputacije iz Tržiča, Jesenic in Kamnika. Ob 4. uri popoldne se je pričela javna telovadba na glavnem trgu. Na stotine ljudi se je zbralo okoli telovadišča in vsa okna so bile nabit polna nestrpnega občinstva.

Lahko rečemo s ponosom, da so se izvajale vse vaje na orodju, kakor tudi proste vaje in francoski «boks» z neko spretnostjo, kar morejo doseči le popolnoma izvežbani telovadci. Navzoče občinstvo je glasno odobravalo lepo izvajane, dovršene vaje in spremljalo posamezne vaje z burnim ploskanjem. Z javno telovadbo obrtnega naraščaja in članstva moramo biti popolnoma zadovoljni, kar nam je pokazala sokolska četa vseh tihega, a trajnega in resnega sokolskega dela. Obrtni naraščaj je nastopil z 19 telovadci pri prostih vajah s palicami. Vaje so bile dobro sestavljene, izvedba nas je naravnost presenetila in čestitati moramo bratu Vestru, da je znal mladi, čvrsti četi vdihniti toliko discipline in umerjene živahnosti. Zeleli bi le malo krajši obhod pri rajalnem nastopu. Tudi par slikovitih skupin na tleh je bilo z navdušenjem pozdravljenih. Članstvo je nastopilo z zagrebškimi prostimi vajami. Izvedba je bila dobra; dober bi bil malo hitrejši tempo ter živahnejše in krepkejšo izvajanje gibov. Potem je nastopilo članstvo v treh vrstah na petih orodjih. Občudovali smo dobro solo in disciplino; zlasti prva vrsta zasluži posebno priznanje. Orodno telovadbo je zaključila skupina vsega članstva na orodju in na tleh, ki je i po kompoziciji i po izvedbi žela obilo odobravanja. Telovadbo je zaključil francoski boks šestih telovadcev. Upoštevati moramo, da je bil to prvi nastop z boksom in ga kot takega tudi sodimo. Izeči pa moramo priznanje tehničnemu vodstvu, ki je našega Sokola tako lepo razvilo, kar je bilo zlasti težavno radi vednega menjavanja telovadcev. Pri tem nastopu smo videli jako malo starih znancev in prejšnje dobe. Naj bi se ti zopet osokolili in sledili vzgledu — mlajših.

Po telovadbi se je vršil koncert meščanske godbe in komers na vrtu g. P. Mayrja, pri katerem je sodeloval tudi slavni pevski zbor narodne čitalnice. Govorili so: starosta «Go-

renjskega Sokola» brat dr. Josip Kušar, starosta ljubljanskega Sokola br. dr. Viktor Murnik in brat Evgen Sejovic. — Ob osmih zvečer pa se je pričel ples v prostorih narodne čitalnice in je trajal pozno v noč.

Tako se je torej završila ta desetletnica «Gorenjskega Sokola» v Kranju. «Gorenjski Sokol» pa sme biti ponosen na to slavnost, kajti pokazal nam je s svojim vseskozi častnim nastopom in vzornim redom, kaj je pravo sokolsko delo in zato ga iznova bodrimo še k nadaljnemu neustrašenemu delu. K sklepu pa mu kličemo krepki pozdrav sokolski: Na zdar!

Novičar.

Postajenačelnikom na Bohinjski Bistrici je imenovan g. Ivan Ravtar, sedaj postajenačelnik v Podnartu.

Josip Stritar, starosta slovenskih pesnikov, je prišel na vabilo ljubljanskega občinskega sveta, ki ga je imenoval častnim meščanom, z Dunaja, kjer navadno biva, pretečeni teden v Ljubljano. Stritar je za Prešernom naš najzaslužnejši književnik. Letos je dovršil 70. leto. Ljubljana ga je sprejela kakor kneza. Tri dni so proslavljali ljubeznivega starčka. Občinski svet je sklenil imenovati dosedanje Špitalske ulice, Stritarjeve ulice, to pa zato, ker je Stritarjeva zasluga, da so Slovenci spoznali pravo važnost Prešernovo in je tedaj pokazal Stritar pot k Prešernu. In dosedanje Špitalske ulice vodijo k Prešernovemu spomeniku v Ljubljani. Iz Ljubljane je napravil Stritar izlet v Postojno in na Bled. — Na Bledu je vzbudila veliko veselje vest, da obišče ta «kinč nebeski» Josip Stritar. Takoj pri vhodu v vas so pesnika pozdravili šolski otroci; neka deklica je Stritarju s kratkim, a ljubkim pozdravom izročila šopek poljskih cvetk. Stritar se je nastanil v Lujičinih toplicah in si ogledal Bled. Zvečer je bila podoknica. Gasilci so nosili lampijone, Rusov kvartet je zapel tri pesmi («Dómovina mili kraj» — «V gorenjsko oziram» — «Slovenec sem»), potem pa je županova hčerka, oblečena v narodno nošo, s presrčnimi besedami pozdravila pesnika. Burni živio-klici mnogostevilnega občinstva, med katerim je bilo mnogo deklet v narodni noši, so odmevali čez jezero in v tiho noč. Stritar se je ginjen zahvalil. Omenil je tudi, da ga je srečala na izprehodu mala deklica, ga spoznala in mu podala šopek šmarnic, ki jih je imela v rokah. To ga je tako razveselilo, da si vzame te šmarnice na dom v trajen spomin.

Nemška predrznost. Iz Kamnika se piše: Orožnik Mavec in uslužbenec c. kr. državne železnice Zetinea v Kamniku sta nedavno tega izzivala v slovenski gostilni slovensko družbo s petjem nemških provokatoričnih pesmi. Seveda jim ni slovenska družba ploskala, temveč zažvižgala. Sedaj si pa mislite višek nesramnosti. Zato, ker sta ta dva možicelna izzivala, sta se čutila razžaljena radi žvižganja in sta stvar ovadila okrajnemu glavarstvu v Kamniku. Sedaj bodo orožniki preiskavali, kdo je žvižgal in zakaj se je žvižgalo. Dotični gospodje se ne boje preiskave, ves Kamnik pa zahteva, da se nemške izzivače

Mavca in Zetinea premesti iz Kamnika v kake nemške kraje, kjer bosta lahko poljubno uganjala svoje germanske burke. Če se pa to ne bo zgodilo, bomo prisiljeni razodeti za nemško gospodo v Kamniku neko jako neprijetno delikatno zadevo, ki tej gospodi ne bode po volji. Mislimo, da nas bode vodja okrajnega glavarstva v Kamniku razumel!

V večerajnji seji poslanske zbornice je bil delegatom za Kranjsko izvoljen posl. dr. Šustersič, njegovim namestnikom pa poslanec dr. Žitnik. — Poslanec Pogačnik je interpeliral zaradi ustavljanja osebnih vlakov na postaji Otoče.

Naša planinska podružnica nam je minuli četrtek priredila prav lep izlet. Na savskem mostu se nas je zbralo ob določeni uri 22 izletnikov, ki smo na to odkorakali na sv. Jošt. Ondi smo potivali dve uri, se krepčali in prijateljsko razgovarjali ter zabavali, potem pa smo odrinili čez Planico, Sv. Križ, Staro Loko v Škofjo Loko, kjer smo kosili in nam je gospa Deisingerjeva postregla z dobrim pivom in ukusnimi jedili. Po obedu smo obiskali še Kernovo mamo, ki nam je prinesla izbornega cvička, pri katerem smo se prav zadovoljno šalili ter zapeli par veselih joštarskih pesmic. Na to smo se vrnili peš v Kranj. Drugi izlet je dne 10. junija.

Promenadni koncert se vrši danes dne 26. t. m. ob poldevetih na glavnem trgu v Kranju. Spored je naslednji: 1. Slovenska koračnica; 2. Rosen; Sen ljubavi; 3. Schneider: Polka francoska; 4. Wlassak: Slovenske pesmi; 5. Willy: Gorenjske pokrajine, valček; 6. Nadvojvoda Karl, koračnica.

Grobovi v Kranju. Dne 21. maja je umrla rodoljubna gospa Katarina Pirc, rojena Hartl, mati tukajšnje občespostovane in članske narodne rodbine, v starosti 77 let. — Dne 22. t. m. je preminul gosp. Jernej Dovžan, trgovec z vinom, v starosti 74 let. — Dne 23. t. m. je umrla gospa Rozalija Zupan, rojena Kerč, soproga tukajšnjega usnarja gosp. Ivana Zupana, v starosti 86 let. N. v m. p.!

Živinozdravniška predavanja v kranjskem okraju. Gospod Anton Korošec predava dne 27. t. m. v Predosljih, dne 10. junija v Zgornji Besnici in dne 17. junija v Poljanah.

Tragičen konec ljubezni zakonskega moža. Iz skofješke okolice se nam piše: Da bi bil človek videl pred 12. leti našega junaka, sedaj 38 letnega Janeza O.! Kako se je v svoji srčni ljubezni ogreval za svojo, čeprav 16 let starejšo ljubico Lenčico in ona, kako je začarana vsled Janezove lepote imenovala svojega moža celo «Ježček», ker mu je bil baje tako podoben! Torej pred 12. leti sta se našla na tem svetu. Takrat je vdano zaprosil ročico «brhkega» dekliča, ki se pa zopet ni branila tako «lepega» fanta. In oba sta pred svojim dušnim očetom slovesno izjavila, da hočeta do konca svojih dni skupno živeti, v slogi in ljubezni prenašati gorje in veselje, ki ju bo čakalo. Začetkoma jima pač ni bilo tako težko življenje, saj tudi dobrega nista bila vajena. Ona je služila, on tudi, in v zadnjih predzakonskih letih celo oba pri istem gospodarju. To so bile srečne urice! In še povrhu par tisoč svetlih kronic, prihranjenih s trdnim delom, so jima lajšale posvetne bolečine in pripravljale brezskrbno bodočnost. Toda «Ježček» je bil večkrat žejen, kakor ne, ker suho grlo v ognju ljubezni se še bolj susi. Začel je torej še bolj popivati in še bolj ljubiti! Kronice so ginile, Lenčica se je pa čutila prevarana v svoji ljubezni. Posebno v nedeljo dne 20. t. m. zjutraj ni bila kaj pri volji. Ni hotela uslišati mile prošnje svojega zaljubljenega moža. On, razljučen in besen kot lev, ker mu ljubljanka njegova ni vračala njega žarko ljubezen z ljubeznijo njene duše in srca in se ni brigala za vsa njegova plemenita čuvstva! Zatorej

je sklenil bridko maščevanje! Ni imel sicer bridkega meča in tudi ne ostre sulice, pač pa dobro britev, ki je živo rezala. Neusmiljena žena ni bila doma pri oni proceduri, ko se je pcedila njega lastna kri doli po nogah in ko je v čevljih hodil kakor po luži. Trofeje lastne žrtve svojega telesa je zavel in vzal seboj, ko se je napolil na trg, kjer mu je prihajalo neznanško slabo, da je moral revež počeniti. Zdravnik mu je za silo zavezal krvavečo rano in ga takoj odpravil v ljubljansko bolnišnico, kjer zdravijo zaljubljenega, a ženski nedolžnosti nič več nevarnega moža. In ako tudi mož kdaj zapusti bolnišnico, vendar se ni bati, da bi ga omamila strast ljubezni ob pogledu najkrasnejše ženske, še tako polnih in prelestnih udov. Tudi mu neprestano kesanje ne pomaga nič več, ker za njega na tem grešnem svetu ljubezni več ni in ni ...

Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 172. vodstvena seja se je vršila dne 16. maja 1906 ob 3. uri popoldne v družbenih prostorih «Narodnega doma». Navzočni: Tomo Zupan, prvomestnik; Luka Svetec, namestni prvomestnik; dr. Ivan Svetina in Ivan Šubič. Svojo odsotnost sta opravičila Ivan Murnik in svetovalec za družbine stvari Anton Porekar. Imenovala se je druga moška učna moč za deško družbino moč pri Sv. Jakobu v Trstu. Ko so se še rešile nekatere nujne notranje zadeve in se je zagotovilo nekaj knjig kot podpora dvema ustanovljenima ljudskima knjižnicama, je zaključil prvomestnik ob 1/6. uri sejo. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Pogorel je pod posestnika Valentina Selana na Trati pri Kranju. Škode je 2000 K. Zažgal je bržkone 35 letni slaboumni Anton Petek iz Šmartnega pri Cerkljah.

Ubito je pri delu v Rock Springu v Ameriki 40 letnega Matija Meseca, doma iz Poljan nad Škofjo Loko.

Sokolskim društvom, ki se mislijo udeležiti sokolskega zleta v Brezicah, se nanašnja, da je ta slavnost dovoljena od ministrstva.

Izredni občni zbor «Domžalskega Sokola» se vrši v nedeljo 27. maja ob 4. uri popoldne v gostilni g. Fr. Kuharja v Domžalah. Spored: 1. Pozdrav staroste, 2. Odborova poročila, 3. Volitev staroste, podstaroste, načelnika, namestnikov in delegatov «Slov. Sok. Zveze», 4. Slučajnosti, Odbor.

Izvestje deželne zveze za pospeševanje prometa tujcev na Kranjskem. Tujei iz raznih krajev vprašujejo pri naši zvezi, kje bi se na Kranjskem dobila poletenska stanovanja. Zato smo sklenili, da bomo enako kakor druge zveze sestavili kataster, t. j. pregled vseh stanovanj in sob, ki so na celem Kranjskem tujcem na razpolago. V interesu in v korist vseh imetnikov stanovanj je torej, da nam čimprej naznanijo svoja stanovanja po številu sob in kuhinj, če pripadajo k tem ter tudi cene in sicer za dan, mesec ali celo sezono. Namen tega katastra je, da imamo stanovanja za tujce v evidenci in da vsled tega lahko vsakemu postrežemo. V začetku ne bomo sami posredovali in oddajali stanovanj, ampak bomo obvestili vprašajoče tujce, naj se naravnost obrnejo na lastnika. Že to je v korist za imetnika stanovanj, ker se s tem olajša tujski promet. Kajpada je lastnikom na voljo dano, da sami oddajajo v najem in da niso vezani na ceno, ki so jo nam označili; to je prepuščeno njih dogovoru s tujcem. Ta pregled napravimo brezplačno kakor tudi korespondenco s tujci. Glavna stvar je, da se vsi zainteresirane oglasijo, da bo kataster pregleden in popoln. Tudi posestnike hotelov in gostiln prosimo za tozadnje podatke, ker imajo ti gotovo največ koristi od tujcev. Želimo tudi, da se nam naznanijo sploh vsa stanovanja brez ozira na to, so li letos že oddana ali ne, ker bo ta kataster služil tudi za bodočo sezono. — Pisarna «Deželne zveze» je v hotelu «Lloyd», nasproti hotela «Union». Uradne ure so od 3. do 5. ure popoldne.

Žabniški farani žalujejo za prerano umrlem prostu Kulavicu, ki si je stekel mnogo zaslug za ustanovitev žabniške fare in mu johanijo trajen spomin.

Izredni občni zbor «Gorenjskega Sokola» se vrši dne 29. t. m. ob poldevetih zvečer v gostilni brata P. Mayrja. Spored: Volitev dveh odbornikov in dveh odposlancev S. S. Z.

Izlet skozi Soro v Medvode priredi jutri moški zbor tukajšnjega čitalniškega pevskega zbora. Odhod je točno ob 1. uri popoldne. Izletniki se vračajo iz Medvoda z večernim vlakom. V slučaju neugodnega vremena pa je izlet prvo nedeljo po binkošnih, dne 10. junija. Prijatelji našega pevskega zbora se tem potem uljudno vabijo, da se udeležijo tega izleta v mnogobrojnem številu.

Razstava vajenskih del na Bledu. Zanimanje za razstavo je veliko, ker je zglasenih že precejšnje število vajencev. Ostali se nezglaseni vajenci, kateri se mislijo udeležiti razstave, naj se takoj zglase pri razstavnem odboru na Bledu.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani v prid kolekujejo vse svoje uradne spise z narodnim kolekom vsled sejnih sklepov občine: Vič pri Ljubljani, Kot pri Središču, Kropa na Gorenjskem, Srednja vas v Bohinju, Dol pri Hrastniku in Krtina pri Ljubljani. Zivele, ki ste se tako hitro vdale družbinim prošnjam. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

* * *

Nesreča na železnici. — Dva železničarja mrtva. V noči od 18. na 19. t. m. okoli 12. ure je pred postajo Litija en tovrni vlak zavožil na nekaj vozov, vsled česar sta bila oba tira zastavljena. Vsled tega sta vlaka z Dunaja v Trst in iz Trsta na Dunaj imela večerne zamude. Pri tej nezgodi sta bila vlakovodja Walter in sprevodnik Lavrenčič usmrčena. Nesreča se je zgodila, ker se je nekaj vozov, pri litijskem kolodvoru stoječih, odtrgalo in priletelo nasproti takozvanemu hitremu tovornemu vlaku. Enajst voz je razbitih. Brzovlakoma se ni nič zgodilo. Ponesrečeni vlakovodja Walter je živel še nekaj minut, sprevodnik Lavrenčič, ki zapušča devet nepreskrbljenih otrok, je bil pa takoj mrtev.

Kravlje v sobah niso sicer tako zoprne ali nepriljubne v toliko, ker obležejo vso hrano i. t. d. Ker pa se na-tanjajo te najraje pod podom ali v kakih spranjah, je najboljšo, če namažeš vse kraje, odkoder jih vidiš prihajati, z zmesjo iz treh delov sladkorja in enega dela drož na sto delov vode. Vzemij n. pr. desetino litra vode, tri grame sladkorja in 1 gram drož.

Shod slovenskih potovalnih učiteljev s Kranjskega, Primorskega in Štajerskega se je vršil 6. t. m. v Postojni. Izmed 11 potovalnih učiteljev jih je prišlo 9 k shodu. dočim sta bila dva službeno zadržana. Namen shodu je bil, dogovoriti se o stanovski organizaciji južnoavstrijskih kmetijskih potovalnih učiteljev v svrhu zboljšanja njih gmočnih razmer in dvignjenja njih ugleda. Shod, ki je bil pripravljalen, je sklenil sprejeti v organizacijo vse južnoavstrijske: slovenske, hrvaške in italijanske kmetijske potovalne učitelje, ki jih je 27. Zaradi končnega dogovora se je sklenilo sklicati shod vseh teh učiteljev v drugi polovici meseca junija v Zader. Sprejela se je tudi resolucija, da naj se z vsemi silami podpira namera ustanoviti državno zvezo vseh avstrijskih kmetijskih učiteljev. Končno je shod tudi sklenil, da naprosi gospoda državnega in deželnega poslanca, graščaka ter ravnatelja Franciška Povšeta, ki je bil med prvimi južnoavstrijskimi kmetijskimi in obenem potovalnimi učitelji, da sprejme mesto zaščitnika nad nameravano organizacijo.

Umrli je 22. t. m. g. Josip Jeglič, podpredsednik in ravnatelj «Zadružne zveze» v Ljubljani.

Odbor društva svobodomiselnih slovenskih akademikov „Sava“ na Dunaju se je sestavil sledeče: predsednik: Evgen Vavken,

phil.; podpredsednik: Jože Cerk, phil.; tajnik: Rado Pavlič, phil.; blagajnik: Jože Klun, med.; knjižničar: Peter Prosen, phil.; gospodar: Rudolf Est, iur.; arhivar: Janko Praznik, med. Namestnika: Ignac Pehani, phil.; Radovan Matjašič, phil. Pregledniki: Makso Sever, phil.; Ivan Svetlin, phil.; Viktor Peterlin, phil. — V legitimacijski odsek sta bila voljena: Ivan Svetlin, načelnik; Rado Pavlič, blagajnik.

Najdebolejši mož na svetu je bil brez dvoma ravno umrl hotelir v Willenbergu na vzhodnem Pruskem, Hans Fromm. Tehtal je 247 kg in umrl vsled boleznij v nogah. Pri zadnji pariški razstavi so se pogodili z njim, da ga za primerno odškodnino razstavijo. Fromm pa ni mogel v vagon, ker so bila vsaka vrata preozka, v voz za živino pa maral ni in zato ni šel na razstavo.

Kako farbajo mestne ljudi? Neki človek, ki mu je bilo treba denarja, je inseriral v časopisih: «Najzanesljivejšo sredstvo, s kojim si more vsakdo podaljšati življenje, pošljem za dve kroni. Vsakemu, ki dokaže, da moje zdravilo ne pomaga, plačam stokrat več». Na ta inserat so «padali ljudje noter», da je bilo veselje in kmalu tudi denarja dovolj. Prebrisan mož je dal na papirček natisniti in kot tiskovino razposlal sledeči svet: «Vstani vsak dan eno uro prej, nego običajno! V spanju itak pravzaprav človek ne živi. Če tedaj vstaneš vsak dan uro prej, pridobite na leto 365 ur, v 10 letih že pol leta. Za toliko bo Vaše življenje daljše».

Henrik Ibsen, največji norveški pesnik, najbolj proslavljen dramatik moderne dobe, rojen 20. marca 1828., je umrl dne 23. t. m. ob poltreh popoldne.

Mačka za 20.000 kron. V Londonu je bila nedavno razstava mačk, h kateri so prišle gospe iz najmenitnejše aristokracije. Na razstavi je bilo razstavljenih 550 mačk, seveda najbolj «zlahnih» vrst. Ali vse te je prekosila «nadmačka Fulma Zaidon», katere lastnica je lady Decies. Ta mačka je bila cenjena na 20.000 kron. — Pač žensko veselje, rekel bi naš kmet.

Mlada poročena. V Radomislju na Češkem sta bila pustno nedeljo poročena dva «nadepolna» zaročena, ki imata vkup 147 let. Njemu je 72 let, nji pa 75. On se ženi tretjkrat, ona pa četrtnkrat. Ko je gospod dekan sramežljivo nevesto iz šale vprašal, ali je polnoletna, odrezala se je, da je že tretjič polnoletna.

Buffalo-Bill — veliki ameriški cirkus, ki je priredil 16. t. m. dve predstavi v Ljubljani, šteje 500 lastnih konj in 800 uslužbencev. Obeh predstav se je udeležilo po kakih 9000 oseb. Prevoznih stroškov je plačal cirkus za vožnjo iz Trsta v Ljubljano 9306 K, iz Ljubljane v Zagreb pa 9000 K.

Strašna nesreča se je primerila v Motovunu v Istri. Ondotni posestnik Luka Midorč je gnal na večer svojo mlado in plašljivo kravo napajat. Pri tem si je ovil konopec, na katerem je bila krava privezana, okoli roke. Naenkrat se je krava splasila in je vlekla nesrečnega gospodarja za seboj po ostrem kamenju, da se mu je obelila vsa koža z glave in je vsled tega v strašnih mukah umrl. Njegova smrt bodi opomin vsem, ki imajo opravka s takimi stvarmi.

71.000 zahvalnih pisem dokazuje, da je Fellerjev rastlinsko-esenčni fluid izvrstno sredstvo proti glavobolu in zobobolu, utrujenosti, slabosti, trganju, mrzličnosti kakor tudi proti raznim nadležnim želodčnim slabostim; z ozirom na to je priporočati, da je vedno v zalogi. Edini izdelovalec E. V. Feller v Stubici, glavni trg št. 202, Hrvaško, razpošilja za 5 kron franko 12 malih ali 6 dvojnih steklenic. Z raznimi fluidi ali kakimi rastlinskimi dišavami naj se nihče ne da premotiti, kajti pristen je le Fellerjev fluid.

Izveček iz poljedelskih poročil.

Da, da, vročina! Če me je kdo v preteklem vročem poletju vprašal: Kaj bi, posebno pri delu na polju, storil proti huđi žeji, tedaj sem mu priporočil, kar s tem vsem mojim bralcem priporočam; poizkusil je in se mi zahvalil za dober svet in se na-dejam, da bode marsikateri bralec teh vrstic, čeprav samo v mislih, storil isto, ako poizkusi sam.

«Vzemij, sem mu rekel, liter vode, pri-mešaj ji eno polno žlico, približno 15 do 20 gramov «Franckovega» dodatka k kavi, katerega ima tvoja žena itak v kuhinji, in kuhaj to dobrih 5 minut, da se sešči, na to pa odliv prevretka postavi v klet, da se shladi (če ti bolje ugaja, lahko prideneš nekoliko sladkorja) in ga vzemij potem v steklenici s seboj na polje. — Najbolje je, če steklenico zagrebeš na kakem senčnatem prostoru, potem bode ta okrepčujoča pijača ostala dolgo časa hladna.

«Ako si žejen, popij precejšnji požirek tega mrzlega «Franckovega» prevretka in čudil se bodeš, da te žeja ne bode zopet nadlegovala dolgo časa.»

«Franck» toraj ni samo najboljši dodatek k kavi, ker kot tak je itak splošno poznan, temveč tudi prav primerno sredstvo za žejo.

Domača knjižnica.

Izšla je brošurica: **Redovne vaje za slovensko gasilstvo.** Razložil Fran Barle. Ponatis iz «Gasilca». Cena 40 vin. s poštnino 45 vin. Založil Zvezin tajnik, g. Fran Trošt na Ig-Studencu pri Ljubljani.

Skrb vsake gospodinje je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva Knelppova sladna kava

Je po Kathreinerjevem načinu svojega proizvajanja okusna, zdrava, vprosepah in poceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poučarjete pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvorne zavojke z varstveno znamko Špekil Knelpp.

Gospodarstvo.

Tedenski sejem v Kranju dne 21. t. m. Prignalo se je 185 glave goveje živine, 8 telet, 186 prašičev. — koza, — ovca, — buš. 50 kg pšenice K 8.—, prosa K 6.—, rž, K 7.—, ovsa K 8.25, ajde K 6.—, fižol, ribničan K —.—, koks K —.—, krompir 1.80.

Semenj za volno v Miškovcu. Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani nam naznanja, da se letošnji semenj za volno vrši dne 20. junija v skladiščih tamošnjega kreditnega zavoda.

Dobavni razpis. Ravnateljstvo državne železnice v Beljaku naznanja trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da bo oddalo dobavo 60 ton koksia in 400 ton oglja za dobo od 1. januarja 1907 do 31. decembra 1907. Ponudbe je vložiti pri gori navedenem ravnateljstvu najkasneje do 15. junija t. l. 12. ure dopoldne.

Hrvaško-slavonska deželna razstava v Zagrebu. Vladni komisar za deželno razstavo živine perutnine i. dr. naznanja trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da se bo v mesecu septembru 1906 v deželnem glavnem mestu Zagrebu vršila deželna razstava živine (konj, govedí, prašičev, ovac in koz), perutnine, čebel, mlekarških izdelkov, krme, poljedelskih strojev in orodja, vina in sadje-reje, vrtnarstva in v primeru ugodne letine tudi grozdja in sadja. Vsa natančnejša pojasnila daje kralj. razstavni komisar gospod dr. Ivo Mallin v Zagrebu.

Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu. Ker stavlja tržaško prebivalstvo slovanske narodnosti vse upanje na izboljšanje svojega gospodarskega položaja, na prospelj in razvoj trgovskega in obrtnega stanu, je tržaško «Trgovsko izobraževalno društvo» že v januarju l. 1902 sklenilo, da ustanovi v Trstu «Trgovsko-obrtno zadrugo», s katere čistim dobičkom naj bi se vzdrževala trgovska šola, ker je «Trgovsko izobraževalno društvo» s članarino ne more vzdrževati. Iz raznih razlogov se ta nakana ni mogla izvršiti do letos, sedaj so prenehale te ovire in «Trgovsko-obrtna zadruga» se je ustanovila in že posluje. «Trgovsko-obrtna zadruga» ima namen spodbujati varčnost s tem, da daje članom priložnost, da v malih obrokih tekom let prihranijo dobro obrestovano glavnico, da sprejema vloge sploh tudi od nečlanov in jih plodonosno nalaga; pospešuje zasebno gospodarstvo svojih članov s tem, da jim daje predjme (posojila) pod ugodnimi pogoji in s tem posebej posreduje med trgovci obrtniki in njih odjemalci ter omogočuje ustanovitev novih obrti in trgovin; slednjic ima namen vzdrževati s čistim dobičkom trgovsko, eventualno trgovsko-obrtno šolo. «Trgovsko-obrtna zadruga» naj nam daje stanovsko podporo in stanovsko naobrazbo! Vsled tega pa je dolžnost vsakega slovanskega trgovca in obrtnika, da k tej zadrugi pristopi, da podpira ta novi, domači zavod kar najizdatneje, da mu gre na roko, da se ga poslužuje in zanj deluje, ter pridobiva zanj stranke. Le, ako bomo imeli močan zavod, bomo imeli čimpreje tudi svojo trgovsko šolo v Trstu. Brez trgovske šole pa se slovansko trgovstvo in slovanska trgovina in obrt ne bo mogla povzdigniti do one višine, na kateri stojijo dandanes drugi narodi, do one višine, ki daje trgovcem moč, da lahko konkurirajo v vsakem pogledu s svojimi tekmovalci-drugorodci. Opozarjamo pa, da «Trgovsko-obrtna zadruga» ni samo za trgovce in obrtnike, ampak tudi za druge sloje. «Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu» je denaren zavod za vse sloje! Nje čisti dobiček pa je v prvi vrsti namenjen za vzdrževanje trgovske šole v Trstu. Svoje prostore ima tam, kjer je bila prej «Tržaška posojilnica in hranilnica», t. j. v ulici S. Francesco d'Assisi šte. 2, kjer ima svoj sedež «Trgovsko izobraževalno društvo», ki je vrglo seme trgovske naobrazbe na rodovitna tla tržaškega Slovanstva.

Ugodna prilika.

Radi preselitve se **proda** iz proste roke lepo posestvo v Radovljici (Gorenjsko) **po jako ugodni ceni**, in sicer

hiša

z več sobami, prostorno delavnico, kletjo, z obokanim hlevom in skednjem, vse še novo. Pri hiši je tudi vodna moč; jako pripravno za kakega usnarja ali mizarja i. t. d. V hiši je napeljan tudi vodovod, in sicer lastni. Njive in travniki so poleg domovja. Naprodaj sta tudi dva parna stroja z 10 in 15 konjskimi silami. Oba stroja sta še v prav dobrem stanu, oba v rabi ter se ju lahko pogleda pri delu.

Več se zve pri lastniku **Ivanu Derniču**, čovarjarju v Radovljici. 83-2

Josip Pogačnik

krojaški mojster

Radovljica št. 41
Jesenice št. 20

priporoča cenjenemu občinstvu svojo delavnico v izdelovanje vrst **oblek za gospode, uradniških uniform, salonskih, turistovskih in kolesarskih oblek in ogrinjal ter havelokov.** Vedno bogata zaloga angleškega, francoskega in hrnskega sukna. Naročila se izvršujejo po najnovejšem kroju točno in poceni. Tudi se sprejemajo popravila. Za dobro in natančno mero se jamči. Špecialist v izdelovanju **frakov in salonskih oblek.** Istotam se dobe tudi vsakovrstni **dežniki in solnčniki** najboljšega izdelka ter se sprejemajo tudi popravila. 80-48

Aleksander Ambrožič

urur in trgovec na Bledu

priporoča veliko zalogo pravih švicarskih žepnih ur različnih znamk

dalje vsakovrstnih stenskih in budilnih ur, verižic, prstanov, uhanov i. t. d., vse po najnižjih cenah. 79-4

Kdor ljubi kakao in čokolado, temu bodi priporočeno:

Ivana Hoffa

Kandol-Kakao

ki ima najmanj toliko v sebi, je torej najlaže prebavna, ne povzroča nikoli zaprtosti in je ob najboljšem okusu izredno poceni!

Pristan samo z imenom

Ivan Hoff

in z levo varstveno znamko.

Zavoji po 1/4 kg 90 vinarjev

1/2 50

Dobiva se povsod.

Naprodaj je se nekaj orodja, ki je zelo pripravno za kakega sedlarja. Naj nihče ne zamudi ugodne prilike! — Več se zve v upravnistvu «Gorenjca». 84-2

Hiša v Kranju

št. 64

se prostovoljno proda za 10.000 kron. Več se zve pri **Marijani Zima**, posestnici istotam. 82-3

Kaj je

SEYDLIN?

Priznana najboljša, po najnovejših izkušnjah higienije sestavljena in večkrat odlikovana kozmetična

ustna voda.

Dobiva se pri gg. I. Krašovicu, A. Trevnu ter gospe Jerici Morič.

Izdelovalec: O. Seydl, Ljubljana, Špitalske ulice 7. 76-81

Pivovarna

G. Auer-jevih dedičev

v Ljubljani

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izborno

marčno in na bavarski način varjeno pivo

v prid družbi sv. Cirila in Metoda

76-25

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naša iskreno ljubljena mati, oziroma tašča, sestra in stara mati, gospa

Katarina Pirc roj. Kartl

posestnica

danes, dne 21. maja t. l. ob 5. uri popoldne v 77. letu svoje dobe, po dolgi in mučni bolezni, previdena s svetotajstvi za umirajoče, blaženo zaspala v Gospodu. Zemski ostanki nepozabne pokojnice se prenese v sredo, dne 23. maja ob pol 6. uri popoldne iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Sv. maše-zadušnice se bodo brale v tukajšnji župni cerkvi.

V Kranju, 21. maja 1906.

Gustav in Ciril Pirc sinova. — Ljudmila Verderber in Olga Pirc, hčeri. — Josip Verderber, zet. — Lucija, Mimi in Berta Pirc, sinuhe. — Beti Grum in Rozalija Lenassi, sestre. — Ciril, Metod, Boris, Dušan, Olga, Stana, Zdenka, Halka in Vasilisa, vnuki in vnukinje.

Zahvala.

Za mnogostevisne izraze sočutja in sožalja za časa bolezni in ob smrti nepozabne matere, tašče, sestre in stare matere, gospe

Katarine Pirc roj. Kartl

izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najiskrenejšo zahvalo.

Posebno si pa stojimo v dolžnost izreči prav toplo zahvalo sv. »Narodni čitalnici« za korporativno udeležbo pri sprevedu, dalje gg. čitalniškim pevcem za ginljivi žalostinki, čisljanemu meščanstvu in uradništvu za častno spremstvo pri pogrebu in sploh vsem, ki so prišli od blizu in daleč spremiti drago pokojnico k večnemu počitku. Istotako bodi prav srčna zahvala vsem darovalcem prekrasnih vencev.

V Kranju, 24. majnika 1906.

98

Žalujoči ostali.

Ugodna prilika!

Samo 3 goldinarje

stane poštna pošiljka brutto 5 kg (50 do 60 kosov), pri izdelovanju neznatno poškodovanega, lepo zbranega, po cvetju dišečega

toaletnega mila

(vijolica, španski bežeg, šmarnica, breskvino cvetje i. t. d.)

Razposilja proti povzetju podjetje

MANHATTAN 86-2

Budimpešta VIII, Bezerédigasse 3.

Učenca

90-1

sprejme

Anton Novak

kovaški in podkovski mojster v Radovljici.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naša iskreno ljubljena soproga, oziroma mati in sestra, gospa

Rozalija Zupan roj. Kreč

danes, dne 23. maja t. l. ob pol 7. uri zvečer v 86. letu svoje dobe, po dolgi in mučni bolezni, večkrat previdena s svetotajstvi za umirajoče, blaženo zaspala v Gospodu.

Zemski ostanki nepozabne pokojnice se prenese v petek, dne 25. maja t. l. ob pol 6. uri popoldne iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Sv. maše-zadušnice se bodo brale v tukajšnji župni cerkvi.

Venci se na željo pokojnice hvaležno odklanjajo.

Pokojnico priporočamo v blag spomin in molitev.

V Kranju, 23. maja 1906.

Ivan Zupan   Anica in Ida
soprog.   hčeri.

92   Maks Kreč
brat.

Feller Elsa Fluid

S to znamko varovani Fellerjev rastlinski esenci fluid odstrani kašelj, hripavost, nervoznost, naduho, bolečine v vratu, prsni in členih, trudnost, slabost, vnetja, težkoče v dihanju, vroćinske pojave, influenco zasliženje i. t. d., 12 malih ali 6 velikih steklenic franko 5 K, 24 malih ali 12 velikih 8 K 60 vin.

Naročajte pri **E. V. FELLERJU v Stubioi**, Elzinc trg št. 202, Hrvatsko.

Hvalijo se tudi Fellerjeve odvajajoče rabarbara kroglice z znamko »Elsa-Pillen«, 6 škatlic franko 4 krone, 12 škatlic franko 7 K 60 vin. Pravega balzama ne dohite 1, ampak 2 ducata franko za 5 K; izvrsten je pri težkočah v želodcu. Zagorski prsti in sirup za kašelj 2 steklenici 5 K. Pravo norveško ribje olje 2 steklenici 48c   franko 5 K.   10-6

Košnja

na Sodarjevem vrtu

nasproti pokopališča se bodo, kakor običajno vsako leto

dne 5. junija t. l. ob 2. uri popoldne dala v najem.

88-2

K. Florian v Kranju.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš iskreno ljubljani oče, ozir. brat in stari oče, gospod

Jernej Dovžan

trgovec z vinom

danes, dne 22. maja t. l. ob pol 6. uri zjutraj v 74. letu svoje dobe, po kratki in mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, blaženo zaspal v Gospodu.

Zemski ostanki nepozabnega pokojnika se prenese v četrtek, dne 25. maja ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Sv. maše-zadušnice se bodo brale v tukajšnji župni cerkvi.

V KRANJU, 22. maja 1906.

91

Žalujoči ostali.

Vinski kis in tropinovec (vinsko žganje)

dama žgano, kakor tudi raznovrstna vina, po zelo

ugodnih cenah na debelo

priporoča

zaloga vina **Ivan Grajer**

na Primskovem pri Kranju št. 41.

80-3

Linec o/D.

Ges. kralj. privil. tov. za kav. sur.
16. grud. 1880, št. 13120.

D. X 7871 Ms. 061.

Cenjenim gospodinjam

priporočamo najtopleje

pravi : Franckov: primatek k kavi

kot najboljši kavni surogat,

izdelovan iz tozemskih surovin

v domači tovarni

Henr. Francka sinov

v Zagrebu.

Varstvena znamka.

J. W. L.

Spominjajte se
Narodnega Doma
v Tržiču!

Pozor! Trgovci!

Prej 140 sedaj 150 kosov finega peciva za
samo 2 kroni razpošilja proti povzetju

E. BRANDT

tovarna sladšče v Kranju.

Večja naročila še ceneje. 224-22

HOTEL „ILIRIJA“

Ljubljana

Kolodvorske ulice št. 22

3 minute od južnega kolodvora.

Shajališče vseh Gorenjcev.

Udobni restavracijski prostori, moderno urejena kavarna z dvema najnovejšima biljardoma ameriškega sistema, lepo, nanovo urejene sobe za prenočevanje. — Kopalne sobe v hiši. — Točijo se najboljša štajerska naravna vina, pristni dolenski cviček iz Gadove peči, kakor tudi priljubljen hrvaški pelinkovec. — Izborna kuhinja. **Postrežba točna. Cene nizke.**

Za mnogobrojen obisk prosi spoštovanjem

Fric Novak.

**Mavricij
Smolej**

urar na Jesenicah
priporoča svojo veliko zalogo
vsakovrstnih ur

kakor žepnih, stenskih ur in budilk, verižic, prstanov, uhanov i. t. d., dalje zlatnine in srebrnine od najfinejše do navadne.

Sprejme tudi popravila, katera izvršuje natančno in točno po zelo nizkih cenah. 70-20

Pod to
znamko
je spoznati
prodajalne,

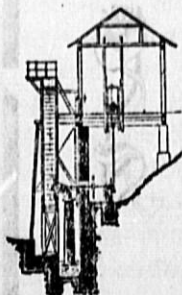
v katerih
se prodajajo
samo Singerjevi
šivalni stroji

Singer Co., akc. druž. za šivalne stroje

33-14

Kranj, glavni trg 192.

G. Tönnies

68-50

tovarna za stroje, železo in kovinolivarna v Ljubljani priporoča kot posebnost žage in vse stroje za obdelovanje lesa. Francis-turbine osobito za žagine naprave zvezane neposredno z vratilom. Sesalno-generatorski plinski motorji, najcenejša gonilna sila 1 do 3 vin. za konjsko silo in uro.

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga 71-32

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane

šivalne stroje in kolesa

Ceniki se dopošljejo na zahtevanje zastoj.

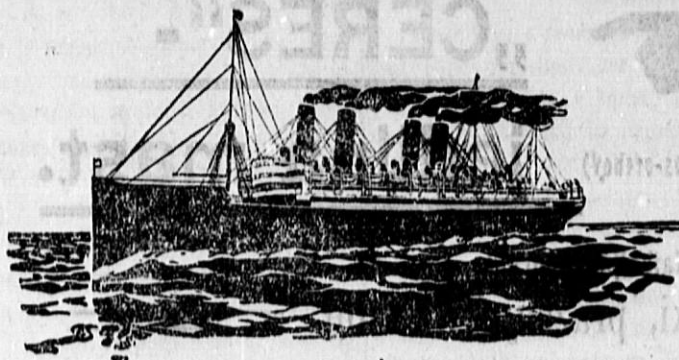

Seydlin

Najbolje za zoba

Dobiva se v lekarni g. K. Šavnik v Kranju

**Najcenejša in najhitrejša vožnja v Ameriko je s parniki
'Severnonemškega Lloyd'**
iz Bremena v New-York

s cesarskimi brzoparniki Kaiser Wilhelm II., Kronprinz Wilhelm, Kaiser Wilhelm der Grosse. — Prekomorska vožnja traja 5 do 6 dni. Natančen zanesljiv pouk in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega parobrodnega društva kakor tudi listke za vse proge ameriških železnic dobite v Ljubljani edino le pri

EDVARD TAVČAR-ju v Kolodvorskih ulicah št. 35

nasproti obceznane gostilne «Pri starem Tislerju».

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in soboto. Vsa potovanja se tikajoča pojasnila točno in brezplačno. Postrežba početna, realna in solidna.

Potnikom, namenjenim v zapadne države kakor: Colorabo, Mexiko, Californija, Arizona, Utah, Wyoming, Nevada, Oregon in Washington nudi naše društvo posebno ugodno in isvanredno ceno čez Galdeston. Odhod na tej progi iz Bremena enkrat mesečno.

Tu se dobivajo pa tudi listki preko Baltimore in na vse ostale dele sveta, kakor Brazilija, Ruba, Buenos Aires, Colombo, Singapore, v Avstralijo itd. itd. 186-30

Berite.

Pozor.

F. P. VIDIC & Komp., Ljubljana

opekarna in tovarna peči

ponudijo vsako poljubno množino

zarezane strešne opeke, „Koroški model“ (Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani. — Te vrste strešniki so patentirani v vseh kulturnih državah. Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in Josip Marzola. — Najlčnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje. — Dalje priporočamo peči in štedilnike najfinejšega lastnega izdelka, kakor vse druge v stavbeno stroko spadajoče izdelke. — Vzorke in prospekte pošljemo na željo brezplačno. — Takojšnja in najzanesljivejša postrežba. — Sprejmo se zastopniki.

96-26

Ljubljana (Kolizej) R. LANG na Marije Terezije cesti

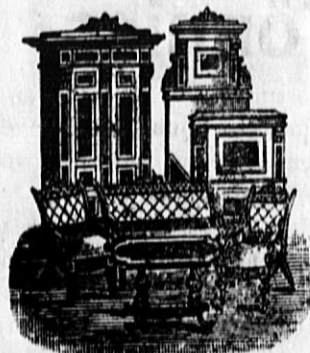
Zalagatelj društva c. kr. avstrijskih državnih uradnikov.

Bogata zaloga pohištva vsake vrste v vseh cenah. Ogledala, slike v vseh velikostih.

Pohištvo iz železa, otroške postelje in vozički po vsaki ceni.

Popolna oprava za vile. Špeciiliteta: Gostilniški stoli.

Čudovito poceni za hotele, vile in za letovišča 52 gld.

184-47

Modroci iz žilnatega omrežja, afričanske trave ali žime, prve vrste vedno v zalogi.

Za spalno sobo od 180 gld. naprej. Divan z okraski.

Špeciiliteta v nevestininih balah. Veliki prostori, prtično in v l. nadstropju.

Oprave za jedilne sobe, salone, pred-sobe, cele garniture.

Za sobo: postelja, nočna omarica, o-mivalna miza, obešalniki, miza, stensko ogledalo.

Vizitnice in kuverte po najnižjih cenah. Jv. Pr. Lampret, tiskarna v Kranju.

Najboljša vseh znamk

229-11

(iz kokos-orehov)

„CERES“ - jedilna mast.

Najboljša uporaba pri peki, praženju in kuhi.

Izdelovalnica redilnih sredstev „Ceres“, Aussig.

Izdelovanje se vrši s kemičnim preiskovanjem od vis. c. kr. ministrstva za notranje stvari odobrenega preiskovalnega zavoda za redilna in jedilna sredstva na Dunaju IX., Spitalgasse 31.

Kupovalci te „Ceres“-masti so naprošeni, da pošljajo v preiskavo temu zavodu brezplačno blago, in sicer v originalnih zavojih.

M. Paternan